

МАРИЯ.

Г-жа учителко, кой даваше на Ноа, на дъщата му и на сичкытъ животны да ядѣть до когато тѣ бѣхѫ въ ковчега?

УЧИТЕЛКА.

Тѣ бѣхѫ виѣсли въ ковчега сичко, що имъ трѣбваше за яденіе. Вый сте ходили въ Америкѫ, драга; добрѣ! Вый сте влѣзвали въ юдинъ корабль, който ю почти тѣй сѫщо като ковчега, и сте имали тамо що да ядете, защото били виѣсли въ него сичко, що имъ трѣбва.

МАРИЯ.

Истина ю, учителко, и тамо имаше тѣй сѫщо прозорци. Азъ ся боехъ на секѫ минутѣ, да небы да потѣне той въ водѣтѣ. Отъ дѣ иде, та кораблътъ ся дѣржеше възъ водѣтѣ, когато ножчето ми, което хвърлихъ, потѣна въ дѣното на морето?

УЧИТЕЛКА.

Туй ю, че водата, която бѣше подъ корабла, бѣше по-тежка отъ него, и го задържаше, а ножчето ви бѣше по-тежко отъ водѣтѣ, та неможеше да го задържа.

ГРОЗДАНА.

Но, учителко, юдинъ корабль ю по-тежъкъ отъ юдно ножче.

УЧИТЕЛКА.

Истина ю, миличка, но сѫщо тѣй има подъ него много повече и вода, която го задържа а подъ ножчето ви немаше. Нека опитаме туй въ коритото, което